

Malý zpravodaj dolnobenešovské farnosti

NEDEĽNÍČEK

Účastníci setkání z naší farnosti

Setkání dětí s otcem biskupem 1. 7. 2017 na Prašivé
Téma letošního setkání „Jak se staví sen papeže Františka“

Srpen 2017

Jak se staví sen papeže Františka

„Věnuj hodinu svého času pro pomoc někomu ve svém

SLŮVKO KNĚZE

~~O chování v kostele. O radosti ze setkání.~~

Rád sloužím jako kněz. Nejvíce mi moje služba přináší radost ve chvílích, kdy mohu lidem sloužit jako služebník Boží milosti, kterou Vám skrze mé slovo a činy dává Kristus. Jistě se zde na prvním místě jedná o důležitou stránku, kterou pro náš život potřebuje každý z nás – cítit, že mne ti druzí potřebují a že to, co v životě dělám, dává smysl. Není to však pouze tato lidská stránka, která mi navzdory těžkostem a únavě přináší radost.

Mnohem důležitější a více občerstvující je pro mne moci vnímat jak navzdory slabostem a pádům mnozí ve svém srdci nosíte opravdovou žízeň a touhu po Bohu. Po setkání s Tím, pro kterého žádná hlubina není příliš hluboká a žádná vzdálenost není příliš vzdálená, aby uskutečnil svůj úmysl: „Přišel jsem, aby měli Život, a aby jej měli v plnosti.“ Je to úžasné vnímat Vaši upřímnou touhu a pak také Boha, který svou blízkostí, svým povzbuzením a poučením – třeba i skrze mne – plní svůj slib: „Já budu s Vámi až do skonání světa.“

Takovým místem, které mne nabíjí nejvíce je to naše scházení se v kostele kolem živého Krista. Když tak přistupujete ke svatému přijímání s otevřenými srdci, mohu si znovu a znovu uvědomovat, jak v jeden okamžik ten samý Kristus přináší jedněm úlevu v nemocech, jiným posilu v každodenních starostech a dalším uklidnění v pochybnostech a nejistotách života. Tehdy můžu vždy intenzivně prožívat ono Pavlovo: Už není Žid nebo Řek, muž nebo žena, stařec nebo dítě – každý s rozdílnými potřebami. Najednou jsme všichni jedno právě v tom našem spočinutí v Boží pečující náruči.

Je to krása, ale zároveň stále něco, co nám kněžím přiděluje vrásky na čelo. Jak mám jako kněz splnit ono Kristovo: „Pojďte ke mně všichni, kdo jste obtíženi, a kdo se lopotíte a já vás občerstvím.“ Jak mám při jednom setkání lidsky skloubit potřeby mužů a žen, dětí a mládeže, rodičů s dětmi a starých lidí. A tak jako kněží vymýšlíme na jednu stranu různé nápady jak učinit bohoslužbu živou, protože mlčící diváci patří do kina a ne do kostela, a na druhou stranu nás napadají separé místnosti pro rodiče s dětmi, neboť křičící a pobíhající děti našemu soustředění při setkání s Božím slovem rozhodně nenapomáhají. Bylo by samozřejmě jednoduché udělat mši pro každou skupinu zvlášť, ale Kristus řekl „všichni spolu“. Chci vás tedy poprosit, pomáhejte nám svými nápady a svou ohleduplností vytvářet podmínky k pro nás tolik důležitému společnému setkávání s Kristem. Bůh vám žehnej.

Petr Fiala

Rok 2017 - 100. výročí zjevení Panny Marie ve Fatimě

Čtvrté zjevení – Cova da Iria – 13. srpna 1917

Přítomno asi 15 000 – 18 000 osob
(některé zdroje však uvádějí pouze 5 000 osob)

Když jsem pásala ovce spolu s Františkem a jeho bratrem Janem na místě, kterému se říká Valinhos, měla jsem pocit, že se k nám blíží něco nadpřirozeného. Domnívala jsem se, že se nám zjeví naše Paní, a bylo mi líto, že by ji Hyacinta neviděla. Poprosila jsem jejího bratra Jana, aby ji šel zavolat. Jelikož se mu nechtělo, nabídla jsem mu dvacet centů, a už uháněl.

Mezitím jsme s Františkem zahlédli záblesk světla, kterému jsme říkali blesk. A hned co dorazila Hyacinta, jsme uviděli nad dubem naši Paní.

„Co si ode mě žádáte, Paní?“

„Chci, abyste chodili i nadále do Cova da Iria každého třináctého dne v měsíci a pokračovali v každodenní modlitbě růžence. Poslední měsíc udělám zázrak, aby všichni uvěřili.“

„Co chcete, Paní, aby se udělalo s penězi, které lidé nechávají na Cova da Iria?“

„Ať se zhotoví dvoje nosítka. Jedny poneseš ty s Hyacintou a ještě dvě dívky, oblečené v bílém, a druhé ať nese František se třemi chlapci. Peníze z nosítek jsou určeny na svátek Panny Marie Růžencové. Co zbude, poslouží na stavbu kaple, která mi bude vybudována.“

„Chtěla bych poprosit o uzdravení některých nemocných.“

„Ano, některé během roku uzdravím.“

Pak její výraz posmutněl:

„Modlete se, mnoho se modlete a konejte oběti za hříšníky, protože mnoho duší přichází do pekla kvůli tomu, že není, kdo by se za ně modlil a obětoval.“

Z brožury „Fatima“ vydaly Paulinky – Vypráví vizionářka, sestra Lucie

Připravila M. Ohřálová

Shořel dřevěný kostel v Gutech u Třince. Památka z 16. století je zničena.

Vzácný dřevěný kostel Božího Těla v Gutech u Třince podlehl v noci z úterý 1. na středu 2. srpna ničivému požáru. Po úterní půlnoci u požáru zasahovalo deset jednotek hasičů. Významná historická památka byla prakticky zničena, hrubý předběžný odhad škody se pohybuje v řádech několika desítek milionů korun, historická škoda je nevyčísitelná. Příčina vzniku požáru se vyšetřuje.

Počátky kostela spadají do poloviny 16. století, o čemž svědčí i letopočet 1563 na portálku v interiéru a zvon datovaný rokem 1565.

V roce 1781 byla původně samostatně stojící masivní zvonice spojena s kostelní lodí. Až do roku 1882 sloužil hřbitov u kostela k pohřbům katolíků i evangelíků.

Z nejstaršího období se v interiéru zachoval fragment oltáře, umístěný na zpodědnicí. Výmalba i české nápisy na kruchtě představují vzácný doklad chrámové dekorace z období třicetileté války. Památkami na rekatolizaci Těšínska jsou dřevěné desky s vyobrazením Panny Marie a sv. Jana Evangelisty umístěné ve vítězném oblouku kostela.

V letech 2011–2012 proběhla rekonstrukce především střechy a krovu. Na věž byl osazen nový kříž. Areál hřbitova dostal nové dřevěné oplocení atp.

Z kostela Božího Těla v Gutech u Třince nezbylo téměř nic. Na místě unikátní památky ze 16. století zůstala po nočním požáru jen hromada zuhelnatělých trámů, torzo roztaveného zvonu a pár kovových součástí.

Když se duchovní správce farnosti P. Kazimierz Płachta o požáru krátce po půlnoci 2. srpna dozvěděl, byl již kostel v plamenech. I když se na místo zkázy dostal ještě dřív než první hasičské vozy, mohl jen zpozvdálí sledovat, jak plameny stavbu pohlcují.

"Policie mi volala šest minut po půlnoci. Alarm, který jsme měli v kostele instalovaný, hlásil pohyb na všech čidlech najednou. Netušili jsme, co se může dít. Pociťil jsem však neklid. Za další dvě minuty už přišla zpráva, že kostel hoří," popisuje kněz okamžiky z noci, která měla být podle meteorologů tou nejteplejší v tomto roce. Netušili, že v Gutech u Třince se teploty vyšplhají na tisíce stupňů Celsia. Plameny sežehly celý kostel, opálily okolní vzrostlé stromy a jiskry se žhavými úlomky létaly stovky metrů od místa požáru. Lidé z nedalekých domů se báli, že jim zapálí i jejich stavení. Když otec Kazimierz viděl neodvratnou zkázu kostela, vytáhl z kapsy růženec a začal se modlit. "Nic jiného se nedá v takových okamžicích udělat," říká odevzdaně duchovní, který společně s několika farníky viděl, jak se hořící věž řítí na loď kostela a tavící se zvony vydávají své poslední zvuky.

Na místě po požáru zůstal jako memento stát dřevěný misijní kříž z roku 2009 s korpusem Krista. Oheň, který zpusťošil kostel zasvěcený Božímu Tělu, zbarvil do černa jen pravé rameno a tvář Ježíšovy postavy. "Kříž s Kristem zůstal stát. Vidím v tom nadějně znamení pro budoucnost tohoto místa a tuto farnost," dodal kněz, který chce právě před tímto křížem sloužit v neděli 6. srpna mši svatou. "Tady pod tím křížem se sejdeme v 11.00 hodin," doplnil otec Kazimierz, který zatím netuší, jak a kde se budou věřící z Gutů v příštích letech setkávat. Místní lidé i vedení města Třince věří, že se kostel na místě znovu postaví, stejně jako tomu bylo po požáru kostela sv. Kateřiny Alexandrijské v Ostravě-Hrabové. Do dvou let od požáru v roce 2002 byl postaven nový dřevěný kostel, který je opět hojně navštěvován.

Růžencová zamýšlení

Růženec (*latinsky rosarium*, „Zahrada růží“) je krásný „věnec růží“, který uvíjíme Matce Boží. Každé „Zdravas“ je jako vonná růže. Po deseti je k sobě vážeme a do každé z nich vložíme vzpomínku ze života Pána Ježíše a jeho Matky. Mezi tyto kytičky růží-desátky-přikládáme i jiné květiny modliteb. Růženec je meditační opakovací modlitba, která je výrazně rozšířena mezi katolíky. Představuje významný prvek mariánské úcty. Původ růžencové modlitby bývá spojován se sv. Dominikem. Nejstarší formy mariánských růženců jsou známy z 12. a 13. století. Vliv měly také tzv. Mariánské žaltáře, které vznikly kolem roku 1130.

Tato opakovaná mariánská modlitba je náhradou žalmů, které si lidé nemohli zapamatovat, proto byl jejich počet (jedná se o 150 žalmů) nahrazen vhodným jednoduchým vzýváním Panny Marie. Tedy tři základní růžencová tajemství (radostný, bolestný a slavný), která byla schválená církví a která dostala svoji dnešní podobu v 16. století, obsahují celkem 150 x Zdravas Maria (stejně jako je žalmů v Bibli). Růženec se stal alternativou rozjímavých modliteb mnichů, kteří hloubali nad žalmy. Tato alternativa byla o mnoho jednodušší, a tak přístupnější pro široký okruh křesťanů.

Růženec začínáme vyznáním víry: „Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země...“ Duchovním zrakem naše duše proniká za hranice tohoto světa a patří tam, kde od věčnosti do věčnosti kraluje Bůh Otec obklopen nekonečným jasem Božské slávy. Země byla pustá a prázdná, ale Duch Boží, Duch Svatý vznášel se nad zemí. Tam od Božího trůnu vyšel před věky rozkaz Stvořitele, aby z nicoty povstal svět, aby povstal člověk k „obrazu a podobě Boží.“ Odtamtud vyšel rozsudek nad padlými anděly nebo rozsudek nad svedenými prvními lidmi. Z lůna Nejsvětější Trojice však vyšel také projev nekonečného Božího slitování a nekonečné lásky. Vyšel ne pouze jako pomíjející slovo, ale jako Slovo živé a věčné. Byla to druhá Božská Osoba, Bůh Syn. O Ní napsal evangelista Jan na začátku svého evangelia: „Na počátku, tj. od věčnosti, bylo Slovo a Slovo bylo u Boha (Otce) a Bůh bylo Slovo.“.....

Vírou, nadějí a láskou, třemi Božskými ctnostmi, pohlížíme tam, kde se ve věčné radosti oslavují jednotlivá tajemství naší víry. Pokusme se o jednotlivých růžencových tajemstvích rozjímat.

TAJEMSTVÍ RADOSTNÉHO RŮŽENCE

1. desátek „Kterého jsi z Ducha Svatého počala.“

Když se tento desátek modlíme, znova a znova si uvědomujeme, že paprsky Božího tajemství se dotkly země. Nadpřirozené světlo se rozlilo po zemi, když archanděl přišel do Nazareta k Panně Marii a oznámil jí: „Duch svatý sestoupí v Tebe a moc Nejvyššího Tě zastíní a co svatého se z Tebe narodí, slouti bude Syn Boží.“ Bůh nás tak miloval, že z lásky k nám vzal na sebe lidské tělo.

Bůh Syn se počal u Panny Marie z Ducha Svatého, na věky bude mít Tělo, na věky bude naším Spasitelem.

2. desátek „*S kterým jsi Alžbětu navštívila.*“

Vystupujeme výše. Nejsvětější Trojice byla nesmírně oslavena, když Panna Maria byla po devět měsíců živým a nejkrásnějším svatostánkem Syna Božího. Klaněla se vtělenému Synu Božímu přítomnému v jejím lůně. Klaněla se Mu na cestě k příbuzné Alžbětě, při pobytu u ní i na zpáteční cestě. Chceme-li násobit radost a užitek této události, modleme se co nejčastěji tento desátek. Snažme se, abychom ve své duši a ve svém srdci přijímali a nosili Pána Ježíše jako Boha i jako člověka, s Jeho Božstvím i s Jeho člověčenstvím.

3. desátek „*Kterého jsi v Betlémě porodila.*“

Naše země dostala nejvzácnějšího hosta. Sám Bůh se viditelně na ní stal hostem. Tehdy lidé si neuvědomili, aby tak vzácného hosta důstojně přivítali. Proto andělé opustili nebe a zavítali na zemi a o první vánoční noci zapěli nad Betlémem své nejkrásnější andělské hymny: „Sláva Bohu na výsostech a na zemi pokoj lidem dobré vůle.“ Země měla být usmířena s nebem. Veliká radost pro zemi i pro nebe. Tóny a zvuky v hymnech radosti nesmí umlknout a musí se denně s každým okamžikem vznášet k nebi. Andělé začali a lidé budou pokračovat až do konce světa. Pokud se modlíme tento desátek, naplní se naše duše vánoční radostí a svět požehnáním z narození Syna Božího.

4. desátek „*Kterého jsi v chrámě obětovala.*“

S Božským dítkem rostla světu radost. Vždyť v náruči Panny Marie bylo veškerou nadějí celého lidstva. V Srdci Rodičky Boží však s radostí začala růst také bolest. Čtyřicátého dne obětovala svého Syna s ochotou a radostí v jeruzalémském chrámě. Dověděla se tam, že ho neobětuje jako jiné pozemské matky jenom Bohu, ale že Ho obětuje Bohu za lidi. V tomto desátku věnujeme pozornost tomu, že v Srdci Matky Boží zapustila kořeny vedle radosti také bolest a ta Ji provázela až na Kalvárii.

5. desátek „*Kterého jsi v chrámě našla.*“

Matka Boží musela také vědět, co je to ztratit Pána Ježíše a nemít Ho. Musela poznat bolest z Jeho ztráty i radost z Jeho nalezení. Proto musela zažít to, co se modlíme v tomto desátku růžence. Bolest Matky Boží se však nakonec proměnila v nekonečnou blaženost. Panna Maria byla v každé bolesti zcela odevzdána do vůle Boží. I v takové bolesti, které tehdy nemohla porozumět, proč přišla, proč se stala právě Jí. Proto patří i toto tajemství z dětství Ježíšova mezi tajemství radostná. Pán Bůh věděl, proč se tak stalo. Aby se Matka Boží připravila na pozdější a mnohem bolestnější ztrátu svého Syna.

Ze všech tajemství radostného růžence si odnesme myšlenku, že není větší radosti než mít Ježíše a není větší bolesti než Ježíše ztratit.

Čerpáno z knihy *Chvilky u nohou Matky Boží*

(autor: Dr. Udalricus Karlík, generální vikář, Olomouc)

Vybrala a upravila:

av

Světci - více, či méně známí

Klára z Assisi - památka 11. srpna

San Damiano – žádné jiné místo by nemohlo působivěji symbolizovat ducha řádu klarisek než tato kouzelná oáza, odloučená od světa, uprostřed luk a olivových hájů pod umbrijským městečkem Assisi. Téměř každý z poutníků a turistů setrvá nahoře u Klářiny skleněné schránky v kostele sv. Kláry, jí zasvěceném, a ovšem také v bazilice sv. Františka, u hrobu svatého Františka z Assisi. Ale sem dolů, do San Damiána, tohoto ostrova míru, přijde jich jen málo, jen ti, kteří by chtěli vědět víc o dívce Kláře (Chiara) dei Scifi, jejíž život byl tak úzce spojen s velkým zakladatelem řádu Františkem. Klářin odkaz však září na mnoha místech světa, všude tam, kde se její klarisky starají o chudé a nemocné. Rodiče jí, aniž by to tušili, dali velmi výstižné jméno. Chiara totiž znamená „jasná“, „zářivá“.

Klára se narodila kolem roku 1194 v Assisi. Byla ještě mladá dívka, když se o dvanáct let starší Francesco Bernardone rozhodl opustit svou rodinu a stát se žebrovým mnichem.

Klára a František se znali od dětství, byli jako bratr a sestra. Klára dobře chápala, proč František už nechce mít nic společného s luxusním životem, který vedla jeho bohatá rodina. Také ona dlouho toužila po jednoduchém životě, jehož středem by nebyly peníze, moc a majetek, ale Bůh a služba lidem. Přesto však byla z tohoto Františkova rozhodnutí smutná. František se totiž nyní v Assisi objevoval jen zřídka a jí se po něm stýskalo. Když se s ním jednou po dlouhé době zase setkala a on jí radostně vyprávěl o svém novém životě, tiše se ho zeptala: „Kdy se zase uvidíme, Františku?“ A František jí odpověděl: „Až rozkvetou růže, Kláro.“ Klára zesmutněla. Byla zima, a ona věděla, že žádné růže ještě dlouho nepokvetou. A že tedy Františka dlouho neuvidí. Od chvíle, kdy všude kolem ní rozkvetly krásné růže už Klára s Františkem o sobě stále věděli. Často si vyprávěli o všem, co prožívali.

Také Klára nyní opustila svůj rodný dům a rozhodla se vést život v chudobě jako František. Její rodiče, kteří patřili k mocné šlechtě, se zděsili, když svou dceru po několika měsících zase spatřili. Dala si od Františka ostříhat vlasy a oblékla kutnu z pytloviny. Složila také slib, že daruje život Bohu.

Ke Kláře se brzy připojilo několik dalších dívek (spolu s nimi také dvě rodné sestry Anežka a Baetrice), které se podle ní pojmenovaly klarisky, takzvaný druhý řád františkánů. Chtěly stejně jako František chodit krajem jako chudé poutnice, nedostaly však papežovo svolení. Klarisky se proto

usadily u kostelíka sv. Damiana, kde v krátké době vznikl malý klášter, a tam vedly život v chudobě a odříkání. Neměly žádný majetek. A to bylo právě to, co si přály. Cítily, že takto mohou být Bohu nejbliže.

Die heilige Klara.

Perokresba je z knihy Leben der Heiligen Gottes, vydaná v roce 1880.

Klára byla představená jejich společenství. V klášteře se této představené říká abatyše. O své spolusestry se starala s velkou péčí a pokorně jim sloužila. Ona, která byla už od dětství slaboučká, zůstala od roku 1224 trvale upoutána na lůžko. Z lůžka nemocných prožívala, jak se její řád rozrůstá o další mnohé kláštery. Když 11. srpna 1253 zemřela, byl už její řád rozšířen po celé Evropě a klarisky už žily ve 150 klášterech. Dva roky po své smrti byla Klára prohlášena za svatou.

Naše Anežka Česká si s Klárou mnoho let dopisovala a po jejím vzoru založila v Praze klášter, do něhož sama vstoupila. Ačkoliv byla původem princezna, o jejíž ruku usilovali nejmocnější panovníci Evropy, dala přednost chudobě a službě nemocným.

Klára bývá znázorňována většinou v černém řádovém hábitu. Má u sebe knihu řehole, monstranci, kříž, ciborium nebo lili.

(Zdroj – Rok se svatými, kalendář se svatými)

Připravila Marie Ohřálová

NEDĚLNÍ PŘÍBĚH K ZAMYŠLENÍ

Chytrý mužik (Stará ruská pohádka)

V jedné vesnici žili dva muži. Jeden byl bohatý a druhý chudý. Bohatý měl všeho dost, chudý jen houf dětí, ale majetek žádný, kromě jediné husy.

Chudák se nuzoval čím dál tím víc, až nakonec neměl dát dětem co jíst. Co si počít?

Přemýšlel a přemýšlel, jak to udělat, aby děti nehladověly, a povídá: „ženo, upeč husu.“

Upekla jejich jedinou husu, dala ji na stůl, ale chleba na zajedení nebylo ani kousek.

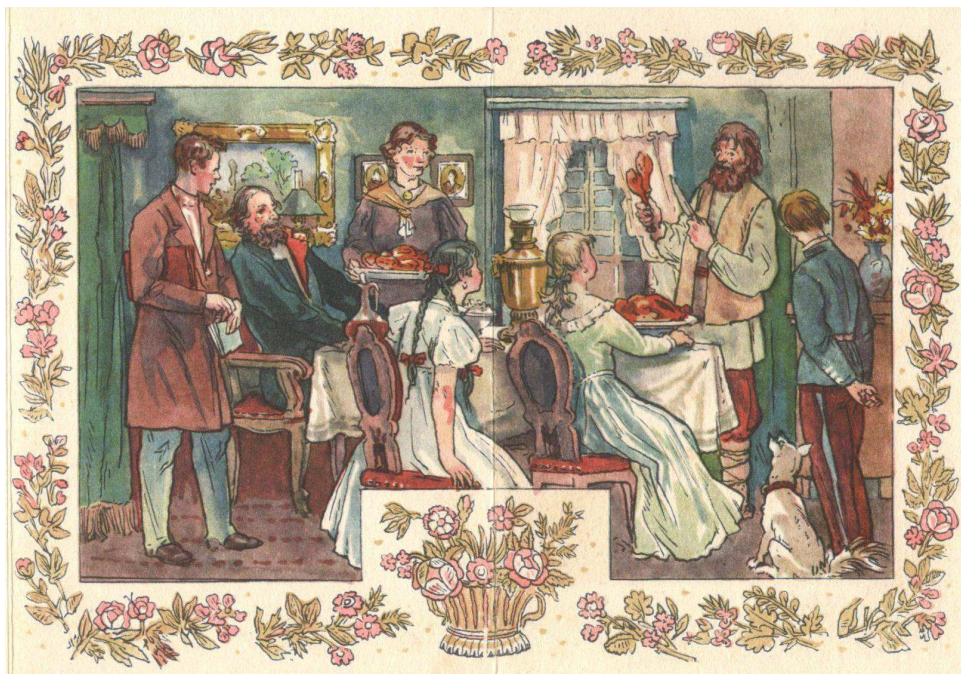
Mužik povídá: „Jakpak ji budeme jíst bez chleba, jak dlouho nám takhle vydrží? Radši tu husu zanesu pánovi a vyprosím si chléb.“

„Jdi, muži, jdi,“ povídá žena, „snad ti půl pytle mouky dá.“

Přišel mužik k pánovi:

„Přinesl jsem ti husičku, nepohrdni, pochutnáš si a mohl bys mi dát trochu mouky, nemám pro děti chleba.“

„Tak dobře,“ povídá pán, „když jsi mi podaroval husu, musíš ji mezi nás taky rozdělit. Jestli to dobře provedeš, odměním se ti, ale nedokážeš li to, dostaneš napráskáno.“

Pán měl manželku, dva syny a dvě dcery, dohromady jich bylo šest.

Mužik požádal o nůž a začal husu dělit. Nejdřív odřízl hlavu a podal ji pánovi:

„Ty jsi hlava rodiny, patří ti husí hlava.“

Uřízl biskupa a podal ho paní:

„Ty musíš sedět doma a dohlížet na domácnost, tak dostasneš zadek.“

Uřízl stehna a dal je synům:

„Tu máte každý nohu, aby jste šli v otcových stopách.“

Dcerám dal po křídýlku:

„Vy u rodičů dlouho nezůstanete, až vyrostete, odletíte a založíte si vlastní hnízda.“

Ostatní si vzal a povídá:

„Chudému člověku zbytky stačí, ohlodám tuhle kostru ptačí,“

Pán se zasmál:

„Dobře jsi husu rozdělil, mužiku, i na sebe jsi pamatoval.“

Nabídl mu sklenku kořalky a dal chudému mužíkovi dva pytle mouky.

Uslyšel o tom bohatý mužik a začal chudákovi závidět. I upekł pět vykrmených hus, přinesl je pánovi, poklonil se a povídá:

„Nepohrdni milostpane, přijmi ode mne pět vykrmených hus.“

„Díky, můj milý, díky. Když jsi mi podaroval pět hus, musíš je mezi nás také spravedlivě rozdělit. Jestli to dobře provedeš, odměním se ti, ale nedokážeš-li to, dostaneš v konírně napráskáno.“

Bohatý mužik stál a nevěděl kudy kam. Jak pak má rozdělit pět hus mezi šest lidí?

Pán tedy zavolal chudáka:

„Dovedš mezi nás spravedlivě rozdělit pět hus?“

„Proč ne?“ odpověděl chudý mužik.

Jednu husu podal pánovi a paní:

„Vy jste dva a tady máte husu. Teď jste tři.“

Druhou husu podal oběma synům: „Vy jste teď také tři.“

Třetí podal dcerám: „I vy jste teď tři.“

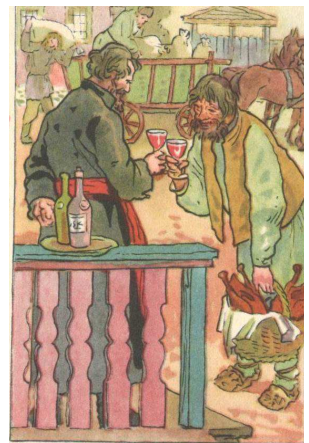
Dvě zbývající husy si vzal: „My jsme teď také tři. Nikdo není zkrácen.“

Pán se dal do smíchu:

„Ty jsi chlapík, mužiku, umíš dobře dělit a na sebe nezapomínáš.“

Nabídl mu sklenku kořalky a dal mu celou fůru mouky.

A bohatý závistivý mužik dostal v konírně napráskáno, jak bylo slíbeno.

PRO ZASMÁNÍ

Farář čte kázání. Zezadu k němu přistoupí kostelník a šeptá mu:

"Otče, na chóru hrají poker."

A kněz mu šeptem odpoví:

"Díky, ale nejdřív musím dokončit to kázání."

Dotaz na radiu Jerevan:

Slyšela jsem, že v Černobyli zařvali jen dva občané. Je to pravda?"

"Ano, je. Jeden zařval: Vypni to! a druhý: Nejde to!"

Kněz praví na mši svým věřícím:

"Příští neděli budu kázat o lži a chci, abyste si všichni přečetli sedmnáctou kapitolu Marka."

O týden později se před kázáním ptá z kazatelny, kdo všechno četl sedmnáctou kapitolu. Zvednou se ruce všech přítomných.

Kněz s úsměvem povídá: "Marek má jen šestnáct kapitol. Takže teď začnu kázat o hříchu lži."

Když se potápí Titanic, přijde pasažér ke kapitánovi a povídá:

"Pane, jak je daleko nejbližší pevnina?"

Kapitán: "Dva kilometry." Pasažér se zaraduje a povídá: "A kterým směrem?"

Kapitán odpoví: "Dolů."

Nedělníček dětem

Najdi 7 rozdílů

!!! SOUTĚŽ !!!

DOPLŇOVAČKA O CENY - Tajenka prozradí, jaké jsou všechny děti.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S

1. Dřevěná stavba na seno pro lesní zvěř;
2. Snížení ceny;
3. Dobře zabezpečené pokladny;
4. Světlá semínka často používaná jako posyp;
5. Ochucovat solí;

6. Chobotnatec; 7. Chladná část Ruska; 8. Výměšek úst; 9. Světová strana; 10. Odvážně; 11. Zabloudit (odbočit z původní cesty); 12. Školní potřeba do které se píše.; 13. Neosvětlené oblasti.

Své odpovědi vhodte do krabičky „SOUTĚŽ“ v kostele, nebo zašlete emailem nas.nedelnicek@seznam.cz do neděle 27. srpna

Tajenka z minulé doplňovačky zní: **CYRIL A METODĚJ**

Soutěže se zúčastnilo 8 dětí. Z Dolního Benešova 4 dětí, ze Zábřehu 2 děti a 2 přespolní. V krabičce byly 5 odpovědí a 3 odpovědi přišly elektronicky.

1. cena – kniha - **Štěpán Ohřál** – 7 let - Vřesina;
2. cena – puzzle - **Julie Halfarovál** - 6 let - Zábřeh;
3. cena - omalovánka – **Lucie Sekaczková** – 4 roky – Kravaře

Ceny si můžete vyzvednout u pana faráře v sakristii, nebo na faře.

Výhercům blahopřejeme.

Udělej něco pro svou duši i tělo a vydej se spolu s námi na

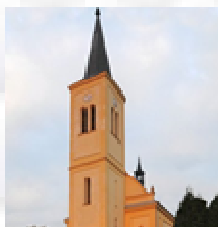
PĚŠÍ POUŤ NA HRABYŇ

dne 13. srpna 2017 ve 14. 30 hodin

od kostela sv. Martina v Dolním Benešově.

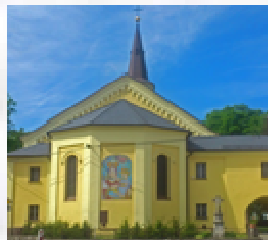
14. 30 hod. - požehnání poutníkům na farním dvoře

**18. 00 hod. - mše svatá za poutníky z Dolního
Benešova a Hatí**

**Pro zájemce je na
zpáteční cestu
zajištěn autobus.**

**Zveme všechny
bez rozdílu věku.**

Zveme na pouť k Milostné Panně Marii do Hrabyně v roce 2017

130 let od svěcení nového kostela

520 let poutního místa v Hrabyni (1497)

Sobota 12. srpna Mše Sv.: 7.30 hodin

10.00 hodin Norbert Jan Maria Hnátek Kat. Pouti Marie Jeruzalémské

15.30 hodin Charita Hrabyně

18.00 hodin poutníci z Bohuslavic

Neděle 13. srpna Mše Sv.: 6.00 hodin

7.30 hodin

9.00 hodin P. Miroslav Dibelka SDB

10.30 hodin P. Miroslav Dibelka SDB

14.00 SVÁTOSNÉ POŽEHNÁNÍ

18.00 hodin Tomáš van Zavrel biskupský referent pro pastorační a
adm. farnosti Hluboká nad Vltavou - poutníci z Dolního Benešova a Hatí

ÚTERÝ 15.8. Nanebevzetí Panny Marie

Mše Sv.: 7.30 hodin

18.00 hodin

Těšíme se na společné setkání u P. Marie Hrabýňské!

ROZPIS ÚKLIDU V KOSTELE SV. MARTINA – podzimní období 2017

26.08.:	GARGOŠOVÁ Šárka JALŮVKOVÁ Jana VITÁSKOVÁ Pavla GEBAUEROVÁ Monika UVAROVÁ Petra DUMBROVSKÁ Karla	14.10.:	ŠEBESTÍKOVÁ Krista PORUBOVÁ Helena DIEHLOVÁ Liana SABAŠOVÁ Anna THIEMLOVÁ Anna KUPKOVÁ Anna
01.09.:	ŠTADLEROVÁ Krista ŠVANČAROVÁ Brigita HUDECZKOVÁ Monika PRCHALOVÁ Jana REJOVÁ Růžena PLZÁKOVÁ Lenka HEINOVÁ Marie	21.10.:	BILÍKOVÁ Marcela SCHMIEDHAMEROVÁ Marcela SOVÍKOVÁ Marie PAVLENKOVÁ Hana FAIKOVÁ Jana FAIKOVÁ Renáta
09.09.:	HARAZIMOVÁ Karin HLUBKOVÁ Eva LIŠKOVÁ Lenka TILLECZKOVÁ Hana VAVŘÍNKOVÁ Iveta BARÁNKOVÁ Monika	28.10.:	VOJVODOVÁ Karla POSTULKOVÁ Magdaléna KOCUROVÁ Růžena DEMBKOVÁ Květa FUCHSOVÁ Anna HALFAROVÁ Kristina
16.09.:	HLUBKOVÁ Marie MURCKOVÁ Miluše MURCKOVÁ Eva WECZERKOVÁ Leandra HARAZIMOVÁ Hilda	04.11.:	BÍLÁ Marie KOZLOVSKÁ Angela DLOUHÁ Alena DUDOVÁ Věra GREGOROVÁ Jaroslava KALUŽOVÁ Jana CHŘIBKOVÁ Martina
23.09.:	FOJTÍKOVÁ Emilie PRCHALOVÁ Adlgunda ONDERKOVÁ Marie GAIDEČKOVÁ Helena POSTULKOVÁ Ilona NĚMCOVÁ Marie	11.11.:	KUBÍKOVÁ Terezie KUCHAŘOVÁ Lucie KUBÍKOVÁ Michaela JANEČKOVÁ Magda HOLEČKOVÁ Jana KARASOVÁ Eva
30.09.:	MAZALOVÁ Alena VALENTOVÁ Marta KOCUROVÁ Marie BIELÁKOVÁ Kristina STEFFKOVÁ Anna BUHLOVÁ Magdaléna	18.11.:	MOHYLOVÁ Eva PAVLENKOVÁ Dagmar VAVŘÍNKOVÁ Ludmila HOLEČKOVÁ Adolfiná KUBÍNOVÁ Štěpánka BENEŠOVÁ Eva
07.10.:	KOLMAJEROVÁ Vladimíra KOLAŘÍKOVÁ Hana TULACHOVÁ Jiřina LELLKOVÁ Zdeňka ŠENKYPLOVÁ Eva		

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dolní Benešov na srpen 2017

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	7.8.	18.00	Za + Gertrudu Křížovou, manžela, syna a dvoje rodiče	
Út	8.8.	8.30 Ostrava	Za živé a + farníky a za + P.Aloise Čunderleho	
St	9.8.	18.00	Za + Karla Kalužu (nedož.100 let)	
Čt	10.8.	18.00	Za + Olgu Duxovou – měsíční	
So	12.8.	10.00	Svatba:	
Ne	13.8.	7.00	Za členy Živého růžence	
Ne	13.8.	Záb 8.30	Za rodiče Radošovské, Barošové a bratra	
Ne	13.8.	10.00	Za Marii Pavlíkovou, manžela, syna Reného a přízeň, dar zdra...	
Po	14.8.	18.00	Za Herberta Volného, rodiče z obou stran, švagrovou, snachu a ...	
Út	15.8.	18.00	Za + Ladislava Čičáka, rodiče z obou stran, + přibuzenstvo a ži...	
St	16.8.	18.00	Za Ludvíka a Martu Onderkovy, za živou a + rodinu	
Čt	17.8.	6.30	Za živé a + farníky	
So	19.8.	7.00	Za + Gertrudu Dzihlovou – měsíční	
So	19.8.	11.00	Svatba:	
Ne	20.8.	7.00	Za + rodiče, bratra a za živou rodinu	
Ne	20.8.	Záb 8.30	Za Leo Poštulku. Dvoje rodiče a přízeň	
Ne	20.8.	10.00	Za + Bernarda Štědrone a rodiče z obou stran	
Po	21.8.	18.00	Za Josefa Pavlíka, dvoje rodiče a za živou rodinu	
Út	22.8.	6.30	Za živé a + farníky	
St	23.8.	18.00	Za Annu Miketovou, rodiče a sestru	
Čt	24.8.	18.00	Na poděkování za 15 let spol. života s prosbou o boží požehn...	
Pá	25.8.	Záb 18.00	Za + Annu Hoheiselovou – měsíční	
So	26.8.	7.00	Na poděkování P.Bohu za přijaté milosti a dar zdraví s prosbou...	
So	26.8.	ČK 17.00	Za + Josefa Hlučnicka, rodiče z obou stran, sourozence, švagry...	
Ne	27.8.	7.00	Za Alžbětu Ranošovou, manžela a rodiče z obou stran	
Ne	27.8.	Záb 8.30		
Ne	27.8.	10.00	Prosba o dary Ducha sv. pro žáky a studenty v novém škol. roce	
Po	28.8.	18.00	Za + Jana Cejпка, za živou a + rodinu	
Út	29.8.	6.30		
St	30.8.	18.00	Za Alfonse a Marii Švančarovy, dceru a zetě	
Čt	31.8.	18.00	Za + Irmgard Marcolovou, manžela, dceru, za živou a + rodinu	
Pá	1.9.	6.30	Na poděkování P.Bohu za 80 let života, za přijatá dobrodiní ...	
Pá	1.9.	Záb 18.00		
So	2.9.	11.00	Poděkování za úrodu zemskou a prosba o boží požehnání pro ...	
Ne	3.9.	7.00	Za živé a + sedmdesátníky z farností Dolní Benešov	
Ne	3.9.	Záb 8.30		
Ne	3.9.	10.00	Za živé a + farníky	

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

NOVOKNĚŽSKÉ POŽEHNÁNÍ

V neděli 27. srpna 2017 bude v naší farnosti sloužit všechny tři bohoslužby a po každé z nich udělovat novokněžské požehnání P. Mgr. Michal Slanina. Je rodákem z nedalekých Koberčic a slouží jako kaplan ve farnosti Krnov. Těšíme se na něj. PKF

ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI SRPNU

Sbírka na OPRAVY – oprava varhan v kostele sv. Urbana
– neděle 20. 8. 2017

Práce na nové elektroinstalaci kostela

Hasiči v akci studna

At' „ NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin příjemné,
pokojné a sváteční chvíle.

Srdečně vás zveme na

PODĚKOVÁNÍ ZA ÚRODU: **DOŽÍNKY**

2. září 2017 na farním dvoře

11. 00 hod. – mše svatá v kostele sv. Martina
od 13. 00 hod. – program na nádvoří u fary

- *host*
- *občerstvení*
- *hudba*
- *program pro děti*

Vydavatel:

Římskokatolická farnost Dolní Benešov, Nám. Cyprjána Lelka 74, Dolní Benešov 747 22

Připravuje pro vás „Tým Nedělníčku“ P. Mgr. Pavel Kuchař, farář, a Marie Ohřálová

email: nas.nedelnicek@seznam.cz ;

webové stránky: <http://www.farnost-dolni-benesov.estranky.cz/>.

Vychází první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek

Zapsáno do evidence periodického tisku ministerstva kultury pod číslem MK ČR E19917